1981 ஏப்ரல் 15]

[திரு. ரா. உமாநாத்]

அதுதான் இந்த அவையை அவமதிப்பதாக இருக்கிறது—'இ இஸ் கிவிங் அன் அன்-டுரூத்'—அந்த சென்ட்ரல் பாயின்டிலே தான் தாங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தப் பிரச்சினை குறித்து, என்னுடைய தீர்ப்பு* பின்னால் வழங்கப்படும்.

(3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உருவாகியுள்ள கலவர சூழ்நிலை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: "கடந்த சில நாட்களாக இராமநாதபுரத்திலும், சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் உருவாகியுள்ள கலவர சூழ்நிலை குறித்து" விவாதிக்க பேரவையின் இதர நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிய அனுமதி கேட்டு, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி, சோ. அழகர்சாமி, மு. அம்பிகாபதி, எம். ஆறுமுகம், என். ஏ. பூங்காவனம், ஏ. டி. கருப்பையா, குமரி அனந்தன், சு. பாலன், ப. பொன்னுரங்கம், துரை முருகன், ப. நெடுமாறன், க. பாரமலை, எஸ. ஆண்டித்தேவர், , உ. சுப்பிரமணியன், இரா. கருப்பையா, எல். இளையபெருமாள, ரா. கிருஷ்ணன், ரா. உமாநாத், கு. ரமணி, எஸ். இராசாராமன், சி, பழனிமுத்து, பா புஜனார்த்தனன், பொ. உத்திராபதி, பி. மொக்கையன், ஜி. மூர்த்தி, என். சங்கரய்யா, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள், திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் ஆகிய 30 பேர்கள் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதைச் சுருக்கமாக கூறும்படி மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இராமநாதபுரம் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள இரு சாரார் சார்பிலும், இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை நான் இந்த அவையின் முன் கொண்டு வருகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறேன்.

---

* 4—5—1981 ஆம் தேதி தீர்ப்பளிக்கப்பெற்றது.

[1981 ஏப்ரல் 15

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கடந்த சில நாட்களாக இராமநாதபுரம் நகரத்திலேயும், அதை சுற்றியுள்ள சிற்றூர் பகுதிகளிலும் கொலையும், கொள்ளையும், தீ வைப்புச் சம்பவங்களும், அதன் தொடர்பாகத் துப்பாக்கிப் பிரயோக நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஏதோ ஒரு சிறிய நிகழ்ச்சியின் அடிப்படையில் இத்தகைய வன்முறை சம்பவங்கள் கடந்த ஒரு மாத காலமாகவே அரும்பி, இன்று நாட்டு மக்களுடைய கவனத்தைத் திருப்புகின்ற அளவிற்கும், மிகுந்த கவலையை நாட்டின் அமைதியில் அக்கறை கொண்ட ஒவ்வொருவருடைய உள்ளத்திலும் எழுப்புகின்ற அளவிற்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை மிகுந்த வருத்தத்தோடு இங்கே சுட்டிக் காட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்பு கூட வெள்ளா, ஆனைக் குடியிருப்பு, இருஞ்சூர்மடை, தெய்வசிறுநல்லூர், களறி, கைலாச மங்கலம் ஆகிய சிற்றூர்களில் உள்ள நூற்றுக் கணக்கான வீடுகள் தீ வைக்கப்பட்டு, முற்றிலும் அழிந்து சாம்பலாகி விட்டிருக்கின்றது என்ற செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன, பல கிராமங்களில் உள்ள வைக்கோல் படப்புகள் தீ வைக்கப்பட்டு, அவற்றோடு இல்லாமல் உயிர் சேதங்கள், உடமைச் சேதங்கள், நூற்றுக் கணக்கான கால் நடைகள் உயிர் இழக்கக்கூடிய கொடுமைகள் இங்கே நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஏதோ ஒரு அரசியல் கட்சி சண்டையாகவோ, அல்லது இரண்டு குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட மோதுதலாகவோ இல்லாமல் வகுப்புக் கலவரம் என்ற அளவிற்கு, ஏற்கனவே, தங்களுடைய உரிமைகளை, சலுகைகளை பெற வாதாடுகின்ற, போராடுகின்ற, பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அதேபோல தங்களுடைய உரிமைகளை சலுகைகளைப் பெற வாதாடுகின்ற, போராடுகின்ற தாழ்த்தப்பட்ட. சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களுக்கும் இடையில் ஏற்பட்டுள்ள மோதுதல் என்பதை எண்ணுகின்ற நேரத்தில் உள்ளபடியே ஒன்றே குலமாக, ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமென்று உத்தமர்கள் பலர் நீண்ட நெடு நாட்களாக நம் நாட்டிலே செய்து வந்த பிரச்சாரம் இன்னும் முழுமையான வெற்றி அடையவில்லை என்பதை எண்ணித்தான் நாம் வருந்த வேண்டிய சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு அணுகுமுறை என்ன என்பதை எல்லாம் ஆலோசிப்பதற்கு இடையே, எழுந்துள்ள குமுறலை, கொதிப்பை, கொந்தளிப்பை அடக்குவதற்கு, உடனடியாக நாம் ஈடுபட வேண்டிய செயல்முறைகள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று விவாதிப்பதற்கும், அந்த விவாதத்தினுடைய கருத்துக்கள் அரசின் சார்பிலே கேட்டு, அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை கட்சிச் சார்பற்ற முறையிலே அனைவரும் கலந்து எடுப்பதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு இந்த ஒத்தி வைப்புத்

1981 ஏப்ரல் 15]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவர முற்பட்டேன். கடந்த ஒரு மாத காலமாகவே இராமநாதபுரம் வட்டாரத்திலே இந்த சூழ் நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இதிலே யார், யாரை முதலில் தாக்கி னார்கள், என்ன காரணத்தினால் தாக்கினார்கள், யார் குற்ற வாளிகள் என்கின்ற ஆராய்ச்சியிலே நான் ஈடுபட விரும்பவில்லை. அப்படி ஈடுபடுகின்ற காரணத்தினால் இருக்கின்ற நிலைமை மேலும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டு, மேலும் வன்முறை சம்பவங்கள் அங்கே உருவாகி மீண்டும் ஒரு முதுகுளத்தூர் ஏற்பட்டு விடக் கூடுமோ என்கின்ற அச்சத்தின் காரணமாக தான் நான் அந்த ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட விரும்பவில்லை. எனினும் காவல் துறையினர் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை காலம் தாழ்ந்து எடுத்த காரணத்தினால் எந்த அளவிற்கு வன்முறைகள் நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்றன என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டு வதன் மூலம் இனிமேலாவது பலத்த காவல் துறை பாதுகாப்போடு அங்கே பாதிக்கப்படுகின்ற மக்கள் மேலும் பாதிக்கப்படாமல் அவர்களது உடைமைகள், உயிர்கள், குழந்தை குட்டிகள், கால் நடைச் செல்வங்கள் இத்தனையும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற ஒரு சூழ் நிலை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற அந்த அடிப்படை யிலே தான் இதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11—20]

கடந்த இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் வெளி வந்த 'இந்து' பத்திரிகையில் கூட அங்கே காவல் துறையினர் எப்படி எந்த அளவிற்கு செயல்பட்டனர் என்பதை வேடிக்கையாக அல்ல, வேதனையோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் நகரத்திலே அண்ணா நகர் என்ற ஒரு பகுதி இருப்பதாகவும் அந்தப் பகுதி எப்படி இருக்கிறது என்பதையும் இந்து பத்திரிகை வருணித்துக் காட்டுகிறது.

> Anna Nagar was the main target of attack. It is common knowledge in the town that this colony is noted for large scale illicit distillation of arrack and bootlegging too. But why did the police take so long to bring the situation under control ?

என்று கேட்டுவிட்டு, அங்கே இருக்கிற நிலவரத்தை வருணிக்கிற போது

> Shabby-looking youths, armed with spears, clubs, iron rods, and knives were walking the streets quite freely the whole of Saturday as if they were in full command of the situation.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

Their main haunt was the Railway feeder road and surprisingly there was not a single policeman in this area in spite of the fact that the railways was the only mode of communication since Friday afternoon.

At midnight on Saturday this correspondent was an eye-witness to the reign of terror unleashed on the railway station platform when some men, a few of them in an intoxicated state and all of them armed with iron rods walked up and down the platform, peering into the faces of the waiting passengers and passing uncharitable comment on women.

When the men left after this rather creepy exercise, a jeep arrived on the scene and three police officers alighted from it. The panic-stricken passenger thought that their saviours had arrived at last to protect them. But it was evident that the police officers had arrived on a hunt for coffee to be taken to their superiora. The flask which one of them carried proved their mission.

அந்தப் போலீஸ் அங்கே வந்ததுகூட கலவரத்தையோ ஏற்படக்கூடிய அமளியையோ அடக்குவதற்காக அல்ல, அவர்களுடைய மேலதிகாரிகளுக்கு காபி வாங்குவதற்காக போலீஸ் ஜீப் வந்ததே தவிர, கலவரங்களை அடக்குவதற்கு அமைதிப்படுத்துவதற்கு அமளி உருவாகாமல் பார்ப்பதற்கு இல்லை என்று தான் இந்து பத்திரிகை எழுதிக் காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ் நிலையில் பலத்த காவல் துறையினருடைய கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தால் கடந்த ஒரு வார காலமாக இராமநாதபுரம் நகரம் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறது. பாலைவனமாகக் காட்சி தருகிறது, கடைகண்ணிகள் அங்கே அடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன, அந்தப் பகுதியிலே பேருந்து போக்குவரத்தும் தடைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் நகரத்திலே மாத்திரம் 144 தடை உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. பக்கத்திலே உள்ள கிராமங்களில் அந்தத் தடையுத்தரவு இல்லை. நகரத்திலே பெரும்பான்மையாக இருப்பவர்கள் கிராமங்களிலே உள்ளவர்களைத் தாக்குவதும் கிராமங்களிலே பெரும்பான்மையாக உள்ளவர்கள் நகரத்திலே உள்ளவர்கள் மீது படை யெடுப்பதுமான சூழ்நிலை தடுத்து

1981 ஏப்ரல் 15] *(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)*

நிறுத்தப்படாவிட்டால் ஒரு பயங்கரமான வகுப்புக் கலவரத்தை அந்தப் பகுதியிலே மாத்திரமல்ல, மாநில அளவிலே ஏற்படுத்தி விடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட நிலைமை கடுகளவு உருவாகக்கூடாது என்ற அக்கறையின் காரணமாக இந்த அவையை ஒத்திவைத்து விட்டு நாம் அலைதப்பற்றி விவாதித்து உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு நாம் அனைவரும் பொறுப்பேற்கின்ற நிலைமையிலே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நான் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இராமநாதபுரத்தில்ஒவ்வொருநாளும்என்னநடக்கிறது என்ன நிகழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பது கேள்விக் குறியாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை இன்றைக்கு மட்டுமல்ல, கடந்த 20 நாட்களுக்கு மேலாக இந்த ஆபத்தான நிலைமைதான் அங்கே இருக்கிறது என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இது சம்பந்தமாக 2—4—1981 அன்றே நான் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இது நாள் வரைக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. 8—4—1981 அன்று நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறேன். இன்றைக்கு வரைக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அவைக்கு முதலிலே நான் கொடுத்தேன். ஆகவே முதலிலே நான் தான் பேசி இருக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வதற்காக நான் தான் முதலில் அறிவிப்பு கொடுத்திருந்தேன். இரண்டு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்ததன் அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருந்தால் நிச்சயமாக இதை ஆரம்பத்திலேயே தடுத்து நிறுத்தி இருக்கமுடியும். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை கட்டு மீறிப் போய்விட்டது. இருந்தாலும்கூட, இந்த நிலைமையிலே போலீசை அதிகமாகக் கொண்டு வந்து அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். நான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் வெள்ளார் போன்ற இடங்களிலே, ஆனைகுடி, கைலாசபுரம் போன்ற இடங்களிலே நேற்றைய தினம் 30 வீடுகளைக் காலி செய்து அதில் தீ வைத்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இராமநாதபுரம் டவுனுக்கு வரக்கூடிய பைப்பை பொட்டி தட்டிக் கிராமத்தில் உடைத்து இருக்கிறார்கள். சத்திரக்குடி என்ற இடத்திலே போலீஸ் லாரியை உடைத்து போலீஸ் தப்பித்துச் செல்லக்கூடிய அளவிற்குப் பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது; போலீஸ் ஸ்டேஷன் தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களை பார்க்கின்ற பொழுது 1957-ஆம் ஆண்டு நடந்த மிகப் பெரிய ஜாதிக் கலவரம் கண் முன்னால் வருகிறது. இராமநாதபுரத்தில் உள்ள மக்கள், முதுகளத்தூரில் ஏற்பட்ட ஜாதிக் கலவரம் இங்கேயும் வந்துவிடக்கூடாதே என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும், கட்சித் தலைவர்கள் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் பாராட்டாமல் எந்த அள